

STULECIE ODZYSKANIA NIEPODLEGŁOŚCI **"Być zwyciężonym i nie ulec to zwycięstwo..."** **Józef Piłsudski**

Niepodległa!

pixabay.com

I wojna światowa zakończyła się właśnie 11 listopada 1918 r. po kapitulacji Niemiec na froncie zachodnim. W tym dniu Polska powróciła na mapę Europy. Polska mogłaby nigdy nie odzyskać niezależności, gdyby nie niezłomność wielu naszych przodków, którzy przelali krew za utraconą Ojczyznę. Mimo wielu prób zaborców wynarodowiania Polaków, zakazów używania języka polskiego oraz czytania czy śpiewania po polsku nieprzyjaciele nie zdołali zabić ducha polskości. Dzięki temu teraz możemy cieszyć się wolnością, nikt nam nie narzuca innej kultury czy języka, możemy wybrać, gdzie i jak chcemy żyć. W naszej szkole zorganizowaliśmy Dzień z Niepodległą, gdzie śpiewaliśmy Hymn - Mazurka Dąbrowskiego, oglądaliśmy specjalnie przygotowane przedstawienia, wędrowaliśmy po kraju razem z piosenką "Płynie Wisła, płynie...", zajadaliśmy się kiermaszowymi słodkościami czy braliśmy udział w quizie o Polsce. Ten dzień minął nam bardzo szybko i przyjemnie.

*Polska - to taka kraina,
która się w sercu zaczyna.
Potem jest w myślach blisko,
w pięknej ziemi nad Wisłą...*

Ryszard Przymus

FOTORELACJA

Szkolne obchody Dnia Niepodległości

9 listopada 2018 roku obchodziliśmy w naszej szkole najważniejsze polskie święto narodowe, związane z odzyskaniem w 1918 roku niepodległości, po 123 latach zaborów. Wszyscy uczniowie naszej szkoły nosili przypięte biało-czerwone kokardki, flagi, pojawiły się także muszki czy biało-czerwone stroje. Podkreśliło to jeszcze bardziej podniosłą symbolikę tego dnia i radość świętowania. Uroczysta inauguracja szkolnych obchodów 100-lecia odzyskania przez Polskę niepodległości rozpoczęła się od przemówienia pani Dyrektor, Bożeny Gwizdały, a następnie oglądaliśmy przedstawienie w formie pantomimy, przygotowane przez uczniów pod opieką pani Moniki Wójcik. Występ, prezentacje poetyckie, aktorskie i wokalne, głęboko zapadł wszystkim w serca. Metaforyczne ujęcie losów Polski i jej ostatecznego triumfu wywarło na nas duże wrażenie i skłoniło do refleksji na temat trudnych dziejów naszej Ojczyzny. W przerwie pomiędzy kolejnymi punktami programu uczniowie mogli skorzystać z kiermaszu słodkości. Babeczki, muffinki, ciasta i ciasteczka także udekorowane były barwami narodowymi. Każda klasa tego dnia pokazywała przygotowane wcześniej prezentacje o Ojcach Niepodległości. Klasa IV przygotowała prezentację multimedialną o Ignacym Paderewskim, mogliśmy wysłuchać oryginalnego nagrania, w którym Paderewski mówił i przekonywał, że nie zginie Polska, że będzie trwać na wieki. Wysłuchaliśmy także kilku utworów napisanych przez Padi'ego, jak nazywany był Paderewski w Stanach Zjednoczonych. Były także prezentacje o Józefie Piłsudskim, Wincentym Witosie, Ignacym Daszyńskim, Wojciechu Korfańskim czy Romanie Dmowskim. Prezentacje te oraz stroje uczniów podlegały ocenie w ramach konkursu międzyklasowego. O godzinie 11.11 odśpiewaliśmy Hymn, Mazurka Dąbrowskiego, przyłączając się w ten sposób do ogólnopolskiej akcji "Rekord dla Niepodległej", a potem udaliśmy się w podróż po Polsce dzięki przedstawieniu „Z Wisłą przez kraj ojczysty”, który przygotowała klasa czwarta pod opieką pani Ewy Żukowskiej-Śliwy. Przedstawienie zwięździł morał: „Cudze chwalicie, swego nie znacie... Teraz już wiecie, co posiadacie!”. Ostatnim punktem programu był quiz o Polsce. Uczniowie byli świetnie przygotowani i okazało się po podliczeniu punktów, że mamy dwie zwycięskie klasy: czwartą i ósmą. Jury zgodnie zdecydowało, że należy nagrodzić obydwie te klasy. Nagrodą główną był tydzień bez zadań domowych.

Klasa VII

E.Ś.

Klasa Va

E.Ś.

Pantomima

E.Ś.

Nasze barwy

E.Ś.

Młodzi patrioci

E.Ś.

OJCOWIE NIEPODLEGŁOŚCI CZ. 4

WOJCIECH KORFANTY

Wojciech Korfanty

źródło: internet

Wojciech Korfanty urodził się 20 kwietnia 1873 roku w Siemianowicach Śląskich, zmarł w Warszawie w 1939 r. Korfanty należał do grupy polityków liczących się w skali ogólnopolskiej, ale źródła jego siły tkwiły w popularności i poparciu znacznej części ludności górnośląskiej, wśród której cieszył się zasłużoną sławą wybitnego działacza narodowego i przywódcy mas ludowych walczących o zjednoczenie z Polską w latach 1918-1922.

W 1997 roku Korfanty pośmiertnie został odznaczony Orderem Orła Białego.

Wojciech Korfanty urodził się w Siemianowicach Śląskich. Jeszcze w trakcie nauki w gimnazjum Korfanty brał udział w propolskich zebraniach, założył tajne kółko, w trakcie spotkań którego szerzono polską literaturę i kulturę. Nic nie zmieniło się po zakończeniu studiów. Lata 1901- 1908 to członkostwo w Lidze Narodów. Lata 1903-1918 to dla Korfantego czas, gdy był posłem do Reichstagu oraz Landtagu, gdzie reprezentował Koło Polskie. W 1905 roku Korfanty został redaktorem naczelnym oraz właścicielem pisma „Polak”. 25 października 1918 roku w Reichstagu głośno żądał przyłączenia do Państwa Polskiego ziem polskich z zaboru pruskiego oraz Górnego Śląska. Ponadto był członkiem Polskiego Towarzystwa Demokratycznego, Naczelnej Rady Ludowej, z Polskim Komisarzem Ludowym na Górnym Śląsku w 1920 roku. Stał również na czele trzeciego powstania śląskiego, jednak nie widząc szans powodzenia wstrzymał walkę. Śląsk opuścił w 1921 roku. Już w odrodzonej Polsce był posłem na Sejm (w latach 1922-1930), a 14 lipca 1922 roku został premierem. Nigdy jednak nie rozpoczął tworzenia rządu, gdyż 29 lipca, na protest Piłsudskiego, Komisja Główna Sejmu RP wycofała się z wyznaczenia Korfantego na premiera. Był natomiast wicepremierem w rządzie Witosza od października do grudnia 1923 roku. Ostatnie lata swego życia Korfanty zasiadał w Sejmie Śląskim i Senacie RP. Wiosną 1935 roku emigrował do Pragi, a stamtąd do Francji. Do Polski wrócił w kwietniu 1939 roku, jednak został aresztowany i osadzony na Pawiaku. Zwolniony 20 lipca 1939, zmarł w szpitalu w Warszawie 17 sierpnia 1939 roku. Pochowany został w rodzinnym grobowcu w Katowicach.

informacje wyszukała: Anita Ciura kl. VII

Źródło: Internet

Trójkowy wywiad specjalny - Małgorzata Jaworska

Uśmiech to moje drugie imię

Proszę się przedstawić i opowiedzieć kilka słów o sobie.

Nazywam się Małgorzata Jaworska, mieszkam w Chmielniku od 20 lat. Jestem mamą trzech córek, właścicielką kota, dwóch psów i dwóch szynszyli. Z wykształcenia jestem nauczycielem edukacji wczesnoszkolnej i przedszkolnej oraz zajmuję się terapią dzieci i uczniów z różnymi problemami edukacyjnymi.

Czym zajmuje się Pani w naszej szkole? Czy może nam Pani przybliżyć swoją pracę?

W szkole podstawowej nr 3 pracuję od 7 lat i obecnie jestem wychowawcą klasy pierwszej oraz pełnię funkcję wicedyrektora szkoły.

c.d. na stronie 14 i 15

Ulubiona książka:

Bardzo lubię twórczość skandynawskich pisarzy i często sięgam do ich książek. To trudna proza, mroczna i nie zawsze z happy endem. Z polskiej literatury w szczególności interesuje mnie okres II wojny światowej - zarówno jako dokument historyczny, jak również wspomnienia, biografie.

Ulubiony film:

Lubię kino trudne i poruszające kontrowersyjne tematy. Filmy, o których się myśli długo, a ich bohaterowie nie są jednoznaczni. Szczególnie cenię sobie filmy jugosłowiańskiego reżysera Emira Kusturicy, polskiego Wojciecha Smarzowskiego oraz filmy o tematyce wojennej min. "Dunkierka", "Czas mroku", "Helikopter w ogniu". Kiedy chcę poprawić sobie humor, to zawsze wracam do komedii "Vabank" J. Machulskiego - znam z niej wszystkie dialogi i niekiedy używam ich w domu.

Ulubiona potrawa:

Łatwiej mi powiedzieć czego nie lubię :,), a mianowicie brukselki. Ponoć są na świecie ludzie, którzy nigdy nie przekonają się do jej smaku i ja do nich należę. Natomiast za dobry sernik i kawę oddałabym wszystko inne.

Boję się:

Tak patrząc globalnie, to boję się wojny hybrydowej, która zatacza coraz większe kręgi w Europie i w świecie. To destrukcyjna taktyka wojenna, za którą agresor nie ponosi żadnej odpowiedzialności. Natomiast tak na co dzień, to boję się żab.

Wystawa w naszej szkole

Z okazji 100. rocznicy odzyskania niepodległości przez Polskę, w dniach 14 – 16 listopada w naszej szkole zorganizowano wystawę popularnonaukową "Młodzi dla Niepodległej" przygotowaną przez Urząd Marszałkowski i Instytut Pamięci Narodowej. Wystawa wzbudziła duże zainteresowanie społeczności szkolnej, tym bardziej, że jej treść i ikonografia uwzględnia wątki regionalne, co sprzyja popularyzacji zarówno dziedzictwa narodowego jak i regionalnego. Dzisiaj nie musimy walczyć o naszą Ojczyznę. Dzisiaj chcemy ją czcić, pamiętać, ponieważ ONA, jak napisał Antoni Słonimski:

*W niewymierzonej krainie leży,
Jest w każdym wiernym sercu Polaka,
Co o nią walczył, cierpiał i wierzył.
W szumie gołębi na starym rynku,
W książce poety i na budowie,
W codziennej pracy, w życzliwym słowie.*

Wystawa popularnonaukowa "Młodzi dla Niepodległej" prezentuje wybrane postawy młodego pokolenia Polaków w ostatnich dekadach zaborów. Zwraca uwagę na zaangażowanie polskiej młodzieży w wysiłku całego narodu na rzecz odzyskania niepodległego państwa.

Adresowana głównie do młodego odbiorcy omawia kilka wiodących działań ich rówieśników z przełomu XIX i XX wieku:

- działalność studencką (Związek Młodzieży Polskiej "Zet")
- kulturę fizyczną (Towarzystwo Gimnastyczne "Sokół")
- ruch skautowy i harcerski
- aktywność w organizacjach paramilitarnych (Związek Strzelecki, Polskie Drużyny Strzeleckie, Drużyny Bartoszewo)

Niebo na wyciągnięcie ręki!

Program "Planetobus" to inicjatywa mająca na celu umożliwienie samodzielnego odkrywania nauki dzieciom z małych miejscowości na terenie całej Polski. Planetobus to mobilne planetarium, na którego półokrągłym „suficie” widzowie oglądają pokazy astronomiczne, prowadzone na żywo przez edukatorów. Także nasza szkoła mogła uczestniczyć i podglądać najciekawsze konstelacje, układy planet i inne obiekty astronomiczne, a to wszystko pod okiem animatorów z warszawskiego Centrum Nauki Kopernik. Uczniowie uczestniczący w pokazach mobilnego planetarium otrzymali także „Poradnik młodego naukowca”, pełen astronomicznych ciekawostek, informacji o gwiazdach i planetach oraz eksperymentów, które można samodzielnie wykonać w domu. Ostrożnie...

Ewa Żukowska-Śliwa

E.Ś.

E.Ś.

EGZAMIN ÓSMOKLASISTY - MATEMATYKA

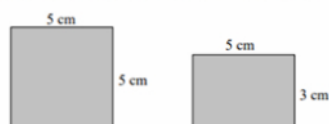
Egzamin ósmoklasisty z matematyki, podobnie jak dwa pozostałe egzaminy – z języka polskiego i z języka obcego – sprawdza, czy – i w jakim stopniu – uczeń opanował wiedzę i wymagania zawarte w podstawie programowej dla dwóch pierwszych etapów edukacyjnych (czyli przez osiem lat nauki w szkole podstawowej). Egzamin kompleksowo ma sprawdzić wiedzę uczniów, zadania egzaminacyjne będą sprawdzać (a egzaminatorzy oceniać) stopień, w jakim opanowali oni wszystkie zawarte w podstawie programowej wymagania. A nie jest ich mało. By sprawnie poradzić sobie z rozwiązaniem zadań, uczeń musi wykazać się tzw. sprawnością rachunkową, czyli m.in. wykonywać działania na liczbach naturalnych oraz ułamkach zwykłych i dziesiętnych. Na egzaminie pojawią się również zadania wykorzystujące m.in. elementy algebry i wyrażenia algebraiczne (również ich przekształcenia), obliczenia w geometrii, obliczenia praktyczne (np. zakres temperatur), elementy statystyki opisowej (w tym wartości wykresów i dane z tabelki), działania na potęgach i pierwiastkach, obliczenia procentowe, geometria przestrzenna, a nawet elementy rachunku prawdopodobieństwa.

Egzamin z matematyki będzie trwał 100 minut. Arkusz będzie zawierał od 19 do 23 zadań, w tym 14-16 zadań zamkniętych i 5-7 zadań otwartych.

Wśród zadań zamkniętych znajdują się m.in. zadania wielokrotnego wyboru, zadania typu prawda-falsz oraz zadania na dobieranie. Zadania otwarte to takie, w których uczeń samodzielnie formułuje odpowiedź. Przedstawione przez ucznia rozwiązanie zadania musi obrazować tok rozumowania, zawierać niezbędne rachunki, przekształcenia czy wnioski. Wśród zadań otwartych znajdują się zarówno takie, które będzie można rozwiązać typowym sposobem, jak i takie, które będą wymagały zastosowania niestandardowych metod rozwiązywania. Uczeń będzie musiał, wykorzystując posiadane wiadomości i umiejętności, wymyślić i zrealizować własny plan rozwiązania zadania, który pozwoli mu wykonać polecenie lub udzielić odpowiedzi na pytanie postawione w zadaniu.

Zadanie 17. (0-2)

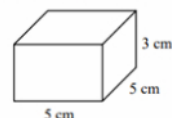
Na rysunku przedstawiono dwie różne ściany prostopadłościanu. Jedna jest kwadratem o boku 5 cm, a druga – prostokątem o bokach 3 cm i 5 cm.

Oblicz sumę długości wszystkich krawędzi prostopadłościanu o takich wymiarach. Zapisz obliczenia.

Przykładowy sposób rozwiązania

Zauważamy, że prostopadłościan ma dwie kwadratowe ściany i cztery prostokątne.

Ma on zatem 8 krawędzi o długości 5 cm i 4 krawędzie o długości 3 cm. Suma długości wszystkich krawędzi tego prostopadłościanu jest zatem równa $8 \cdot 5 + 4 \cdot 3 = 40 + 12 = 52$ (cm).

Odpowiedź: Suma długości wszystkich krawędzi prostopadłościanu jest równa 52 cm.

A oto zasady, które ułatwią osiągnięcie lepszych wyników na egzaminie:

Zasada 1. Zajmij się najpierw zadaniami, które potrafisz rozwiązać. Zadania, które „nie wychodzą”, analizuj w drugiej kolejności. W ten sposób lepiej wykorzystasz czas przeznaczony na egzamin.

Zasada 2. Każde polecenie przeczytaj uważnie co najmniej dwa razy. Każdy wyraz może okazać się ważny i zawierać wskazówki potrzebne do zaznaczenia poprawnej odpowiedzi.

Zasada 3. Analizę zadania uzupełniaj o rysunek, schemat, tabelkę. Graficzne rozpracowanie zadania pozwala czasami na znalezienie sprytniejszego czy szybszego rozwiązania.

Zasada 4. Nie trwaj zbyt długo przy jednym pomysłе na rozwiązanie, gdy nie daje on oczekiwanych rezultatów – spróbuj jeszcze raz od początku inną metodą.

Zasada 5. Sprawdź otrzymany wynik, czyli odpowiedź sobie na pytanie, czy spełnia on wszystkie warunki sformułowane w zadaniu.

www.cke.gov.pl, www.oke.krakow.pl
oprac. Monika Czarnota

Z życia pierwszaka

W sali komputerowej

A.T.

Od września naukę w klasie pierwszej Szkoły Podstawowej nr 3 im. Św. M. M. Kolbego w Chmielniku rozpoczęło 17 uczniów - 11 dziewczynek i 6 chłopców. Wychowawcą klasy pierwszej została Pani Małgorzata Jaworska. Pierwszaki rozpoczęli pracę w przygotowanej sali nr 8, w której znajdują się kolorowe meble, indywidualne szuflady dla każdego i krzesła oraz ławki dostosowane do potrzeb nowych uczniów. Pierwsze miesiące minęły szybko i bardzo intensywnie. Uczniowie klasy pierwszej poza zajęciami dydaktycznymi brali udział w różnych spotkaniach i wydarzeniach oraz świętowali i przeżywali różne szkolne i klasowe uroczystości.

Wybrane wydarzenia z życia klasy pierwszej:

Wybory trójki klasowej

Uczniowie klasy pierwszej dokonali wyboru swoich przedstawicieli klasowych. Zgodnie i jednogłośnie przewodniczącą klasy została Kamilka Cichoń, a zastępcami Rozalia Nizioł i Jakub Kuźniar. Gratulujemy!

Dzień Chłopaka

W tym szczególnym dniu uczennice klasy pierwszej nie zapomniały o swoich kolegach i z tej okazji złożyły wszystkim chłopcom w klasie pierwszej serdeczne życzenia, wręczyły im też słodkie upominki. Radość chłopców była ogromna.

Spotkanie z Mobilną Filharmonią

Uczniowie klasy pierwszej wzięli udział w audycji muzycznej pt. „100 lat dla Niepodległej”. Podczas pokazu wysłuchali pieśni legionowych, razem zaśpiewali hymn - "Mazurek Dąbrowskiego", maszerowali jak piechota wojska polskiego. Chętne dzieci zagrały na puzonie.

Lekcje plastyki i techniki

Pierwsze lekcje plastyki i techniki sprawiły naszym pierwszacom wiele radości. Uczniowie przynieśli do szkoły wiele darów jesieni takich jak żołędzie, kasztany, szyszki, , orzechy, jarzębina, kolorowe liście. Z tych skarbów przygotowali prace plastyczne. Pierwszoklasiści wykazali się dużą kreatywnością. Każde kolejne lekcje są niezwykle wyczekiwane przez najmłodszych uczniów.

Zajęcia komputerowe

Lekcje w sali komputerowej cieszą się u pierwszaków bardzo dużym zadowoleniem. Dzieci są bardzo zaciekawione i chętne do zdobywania umiejętności posługiwania się sprzętem multimedialnym.

Pierwszoklasiści uwielbiają lekcje w sali gimnastycznej, nie trzeba ich do tego namawiać. Chętnie biegną do szatni, by przebrać się w strój gimnastyczny. Aktywnie wykorzystują każdą chwilę tam spędzoną.

Pierwsza lektura

Uczniowie wykazali duże zainteresowanie pierwszą lekturą pt. „Przygody czarnego noska”. Wspólne omawianie i analiza przygód głównego bohatera sprawiła im wiele radości, a mali czytelnicy udowodnili, że książka zajmuje w ich życiu ważne miejsce.

Pierwszy sprawdzian

Wywołał on w najmłodszych uczniach szkoły wiele emocji. Pierwszaki z wielkim przejęciem przystąpiły do tego pierwszego w ich życiu testu sprawdzającego umiejętności. Okazało się jednak, że stres i obawa były niepotrzebne. Wszyscy byli świetnie przygotowani i wykazali się dużą wiedzą, co poskutkowało świetnymi ocenami.

Zajęcia biblioteczne

Czarna książka kolorów. Uczniowie bardzo chętnie wzięli udział w zajęciach przygotowanych przez Panią Agnieszkę Wąsacz z Gminnej Biblioteki Publicznej. Zapoznali się z książką napisaną alfabetem Braille'a, w której ilustracje są czarne. Uczniowie porozmawiali o odmienności czy niepełnosprawności i o sposobach odbierania bodźców przez osoby niewidzące, a na koniec stworzyli samodzielną czarną ilustrację.

Anna Trzeciak

Pierwszy sprawdzian

A.T.

Andrzejki 2018 w klasach I – III

Andrzejki to głęboko zakorzeniona polska tradycja. Obchodzono je już w bardzo dawnych czasach, w nocy z 29 na 30 listopada. Według tradycji tej podczas wieczoru andrzejkowego, zwanego dawniej *jędrzejkami* lub *andrzejówkami*, wszystkie panny modliły się świętego Andrzeja prosząc go o dobrego męża. Wierzyły one bowiem, że ich życzenie się spełni i czekały na znak, mówiący o tym, że ich prośba została wysłuchana. Panny zaglądały zatem nocą do studni lub zerkwały w lustro o północy, aby ujrzeć twarz ukochanego. Do wróżb wykorzystywały też buty, drobne przedmioty ukryte pod talerzykami, gałązki wiśni, a nawet obierki z jabłek. Bardzo dużą wagę przywiązywano też do snów w andrzejki. Dobrym sposobem na wróżby andrzejkowe było pisanie imion na kartkach chowanych potem pod poduszkę, a rano losowanie jednej z nich. W andrzejki nawet zwierzęta domowe przepowiadały, która z panien pierwsza wyjdzie za mąż, a także z której strony nadejdzie narzeczony. Tradycja wróżenia w noc św. Andrzeja pozostała do dzisiaj. Zatem andrzejki to jedyny dzień w roku, kiedy możemy oderwać się od codzienności oraz zanurzyć się w sferze wróżb i prawdziwej magii. I tak oto z tej okazji w naszej szkole 27 listopada odbyła się długo wyczekiwana zabawa andrzejkowa klas od I do III. W dniu imprezy sala gimnastyczna zamieniła się w „salę wróżb”, a miłym przerywnikiem w tanecznej zabawie były przepowiednie wróżek-cyganek. Wszyscy potraktowali je trochę z przymrużeniem oka, choć pewnie chcieliby, żeby te dobre się spełniły. Katalog wróżb był bogaty, każdy mógł znaleźć dla siebie coś wyjątkowego. Uczniowie mogli dowiedzieć się co czeka ich w przyszłości: miłość, pieniądze, czy może jakaś inna niespodzianka. Uczestnicy andrzejkowej zabawy chętnie rzucali monetą do miski napełnionej wodą, by dowiedzieć się, czy spełni się ich marzenie. Ustawiali buty i kierowali je w stronę drzwi śledząc, który jako pierwszy przekroczy próg. Podczas wróżb z sercem uczennice mogły poznać imię swojego przyszłego wybranka, chłopcy zaś wybranki. Pojawiły się także magiczne kubki i portfele, które uczniowie losowali i z bijącym sercem odkrywali, sprawdzając jaka przyszłość pod nimi się kryje.

c.d na następnej stronie

Zabawy trwają

A.T.

Humory dopisują

N.Dz.-W.

Wyścig bucików

N.Dz.-W.

Nie zabrakło też wspólnej zabawy w tradycyjnym kółku, jak również tańców w parach. Przez całe przedpołudnie uczniowie młodszych klasy wspaniale bawili się do najlepszych hitów, które zawdzięczamy zespołowi DJ-ów z klasy VII. Andrzejkowa zabawa nie mogła obejść się również bez słodkich ciasteczek. Przepyszny poczęstunek przygotowany przez rodziców umilił całość spotkania.

Cała impreza była więc pełna atrakcji oraz przebiegała w miłej i ciepłej atmosferze, humory dopisywały, a wszyscy uczestnicy muszą pamiętać, że przepowiedziana przyszłość może się spełnić. Zabawy, radości oraz uśmiechu było wiele i wszyscy z utęsknieniem czekają już na następny andrzejkowy bal.

A.Trzeciak, M. Ruszel

Ulubiona piosenka:

Uwielbiam muzykę filmową, a w szczególności kompozytorów Ennio Morricone oraz Hansa Zimmera. To światowi mistrzowie, którzy tworzyli m.in. do takich filmów jak : "Misja", "Rain Man", "Gladiator", "Ostatni Samuraj", "Sherlock Holmes", "Dunkierka" . Cudowna muzyka z "Króla Lwa" to również dzieło Zimmera :). A żeby nie było tak poważnie to znam na pamięć większość tekstów ABBY i uwielbiam je w wykonaniu aktorów filmowych MAMMA MIA.

Ulubiona forma rozrywki:

Kiedy ma się mało czasu, to wszystko co nie jest obowiązkiem staje się rozrywką. A tak naprawdę, to uwielbiam wszelkiego rodzaju ekstremalne karuzele, zjeżdżalnie wodne i rollercoastery. Muszę się pochwalić, że największy i najszybszy w Europie Mega Coaster Hyperion został w tym roku przeze mnie zdobyty. Niesamowite przeżycie!

Najbardziej nie lubię:

Głupoty, chamstwa i cwaniactwa. To trzy cechy, których nigdy nie tolerowałam i nie zamierzam nigdy tolerować.

Najwięcej zawdzięczam:

Wszystkim, którzy mnie inspirowali, wspierali, dopingowali, męczyci się ze mną i nie dali mi możliwości "nicnierobienia". Uważam, że każdy człowiek, którego spotykamy na swojej drodze nie jest tam przypadkowo.

Gdybym wygrała „szóstkę” w Totolotka, pieniądze przeznaczyłabym na:

Podróż dookoła świata. Zabrałabym swoją rodzinę w roczny trip po znanych i nieznanym zakątkach naszego globu. Jestem zwolenniczką maksymy, że "podróże kształcą".

Złota myśl, życiowe motto, sentencja:

Kiedy byłam w liceum, otrzymałam od mojego starszego o 16 lat brata książkę pt. "Mały poradnik życia". To szereg dobrych rad i złotych myśli spisywanych przez ojca dla syna, który rozpoczął studia. Książka jest w moim domu do dziś i nadal służy mi i moim córkom jak dobra wyrocznia. Staram się maksymalnie wykorzystać zawarte w niej mądrości. Spośród ponad tysiąca mam kilka ulubionych: "Bądź odważny. A jeżeli nie jesteś, to udawaj. Nikt nie zauważy różnicy", "Uważaj na wielkie kłopoty, kryją się za nimi wielkie szanse", "Nie pozwól, by Twoje marzenia porosły chwastami", "Nie spisuj nikogo na straty. Cuda zdarzają się co dzień".

Jaki zawód chciała Pani wykonywać, gdy była w naszym wieku?

Tak naprawdę od zawsze podobał mi się zawód nauczyciela i chciałam w przyszłości pracować z dziećmi i młodzieżą. Myślę, że to duża zasługa nauczycieli i wychowawców, których kiedyś dawno spotkałam. Szczególnie miło wspominać i serdecznie pozdrawiam dwie panie polonistki - Panią Danutę Trawkę ze szkoły podstawowej i Panią Marię Wawrzakowicz z liceum.

Co chciałaby Pani zmienić w naszej szkole?

Uważam, że nasza szkoła to miejsce, w którym dzieje się dużo ciekawych rzeczy. Zarówno uczniowie, jak i nauczyciele mają możliwość uczyć się, rozwijać i czerpać satysfakcję z własnych działań. To miejsce, w którym, mam nadzieję, każdy czuje się bezpiecznie i chętnie do niego wraca. Jednakże, aby szkoła była nadal bezpieczną przystanią dla całej szkolnej społeczności musimy pamiętać, że to nasze postawy i działania decydują o tym. Dlatego na każdym kroku musimy pamiętać o szacunku dla innych, tolerancji wobec inności, otwartości i chęci niesienia pomocy, o odpowiedzialności za to co robimy i zaangażowaniu w nowe inicjatywy. Pamiętajmy, że każdy z nas ma wpływ na to, jak wygląda i funkcjonuje szkoła.

Co lubi Pani robić w wolnym czasie? Jakie jest Pani hobby?

W zasadzie, to mam bardzo mało wolnego czasu. Jeśliby przytoczyć definicję wolnego czasu, to śmiem twierdzić, że nauczyciele takiego nie posiadają w ogóle, w trakcie roku szkolnego. Kiedy uda mi się znaleźć wolną chwilę, staram się poświęcić ją na dobrą książkę lub wartościowy film, zabrać psy na spacer. W czasie wakacji uwielbiam podróżować poznawać nowe miejsca i ludzi, próbować nowych smaków, szperać na targach, jarmarkach, dostawać zadyszki w górach i leniuchować przy szumie morskich fal.

Gdyby Pani spotkała złotą rybkę, jakie życzenia miałaby Pani do niej?

To byłby bardzo trudny wybór, zależy ile tych życzeń mogłaby spełnić. Na pewno poprosiłabym o zdrowie, otwarty umysł i chęć do działania. Myślę, że te trzy właściwości dają człowiekowi możliwość robienia rzeczy niebywałych, a zarazem wystarczających.

Co Pani ceni w uczniach?

Ciekawość i otwartość, szczerłość i zaangażowanie. Ważne żeby uczeń nie traktował pobytu w szkole jako czasu zmarnowanego.

Mówi się, że najgorsze w życiu jest uczyć cudze dzieci? Co Pani o tym sądzi?

Uważam, że zawód nauczyciela jest trudnym zawodem. Mówi się, że każdy może skończyć studia pedagogiczne, ale nie każdy będzie nauczycielem. To zawód obciążony bardzo dużą odpowiedzialnością za drugiego człowieka. Wpływ postaw wychowawcy na swojego wychowanka jest olbrzymi. Nauczycielem jest się przez 24 godz. na dobę. Nie można wyjść ze szkoły i "po pracy" nie być nauczycielem. Dobry nauczyciel i wychowawca zdaje sobie sprawę z tej odpowiedzialności i tak naprawdę nigdy nie przestaje być w pracy. Czasami jest to bardzo wyczerpujące. To zawód, w którym trzeba ciągle się uczyć. Być czujnym, odpowiedzialnym, wrażliwym, a zarazem odpornym zarówno psychicznie, jak i fizycznie.

Jakim była Pani dzieckiem – zgodnym i grzecznym czy może niekoniecznie?

Zawsze miałam własne zdanie, co nie wszystkim się podobało i często wpędzało mnie w kłopoty. Kiedyś dostałam w szkole uwagę i ocenę niedostateczną, ponieważ toczyłam spór z nauczycielem, który twierdził, że podczas zmiany czasu zimowego na letni przesuwają zegarek o godzinę do tyłu, co było dla mnie oczywistym błędem. Nie zrezygnowałam ze swojego zdania. Na szczęście uwaga i zła ocena zostały wycofane dnia następnego, kiedy nauczyciel na kolejnej lekcji przyznał mi rację i przeprosił za fatalną pomyłkę. Satysfakcja ogromna - trzeba myśleć samodzielnie, nie ulegać zbiorowym halucynacjom. Zawsze byłam odważna i nie bałam się reagować widząc krzywdę innych.

Dziękujemy za wywiad!

Redakcja

Święta Bożego Narodzenia w Niemczech

W Niemczech, gdy zaczyna się adwent, w całym kraju atmosfera robi się bardzo świąteczna. W domach pojawiają się piękne wieńce adwentowe (Adventskranz) z czterema świecami, które symbolizują cztery niedziele adwentu. W każdą kolejną niedzielę wypala się jedną ze świec. Dzieci już od pierwszego dnia grudnia mają kalendarze adwentowe (Adventskalender) z dwudziestoma czterema okienkami. Każdego dnia mogą otworzyć jedno okienko i wyciągnąć z niego niespodziankę, najczęściej są to czekoladki lub inne słodycze. W całych Niemczech organizowane są kiermasze bożonarodzeniowe (Weihnachtsmarkt), zwykle na starówkach, wokół katedr. Najśłynniejszym kiermaszem jest Christkindlmarkt w Norymberdze, którego tradycja sięga ponad 350 lat. Na kiermaszach bożonarodzeniowych można kupić ozdoby choinkowe, prezenty, przyprawy, posłuchać kolęd, a także napić się grzanego wina (Glühwein) z przyprawami korzennymi, zjeść potrawy i ciasta bożonarodzeniowe. Najśłynniejszym ciastem jest strucla bożonarodzeniowa (Weihnachtsstollen) z rodzynkami i bakaliami, pierniczki (Lebkuchen), a także inne ciasteczka o różnych kształtach. Na każdym kiermaszu przygotowane są atrakcje dla najmłodszych, gry i zabawy. Natomiast zgodnie z polską tradycją adwent powinien być obchodzony w ciszy oraz być czasem refleksji i przygotowania na narodzenie Jezusa Chrystusa. Jednak coraz częściej Polacy przejmują obyczaje bożonarodzeniowe z Zachodniej Europy, w tym zwyczaj obdarowywania się prezentami w święta. Również od naszych zachodnich sąsiadów przejęliśmy zwyczaj strojenia choinki (Christbaum). Drzewko bożonarodzeniowe pojawiło się najpierw na przełomie XV i XVI w. w Nadrenii. Świerk, którego igły nie opadają, miał symbolizować drzewko życia. Początkowo choinki strojono ozdobami z papieru i jabłkami. W Niemczech na świątecznym stole pojawiają się dania mniej wykwintne niż w Polsce i jest ich zdecydowanie mniej niż dwanaście, są to przede wszystkim sałatka ziemniaczana oraz pieczona kielbasa. Bardziej świąteczny charakter ma obiad w pierwszy dzień świąt. Podaje się wtedy gęś, czasem kaczkę lub indyka. Święta Bożego Narodzenia wraz z bogactwem swych tradycji, to dla wielu z nas z pewnością najpiękniejszy i najweselszy czas w ciągu całego roku.

Tekst przygotowała klasa VIII pod opieką pani Jadwigi Samagalskiej

Redakcja:

Anna Trzeciak, Mariola Ruszel, Małgorzata Jaworska, Jadwiga Samagalska, Ewa Żukowska-Śliwa, Monika Wójcik, Anita Ciura kl. VII.

Korekta: Monika Wójcik

Nr 5/2018(140)